

LA GENT DAVANT DE TOT

Vist el to d'insults i males formes que exposa el partit popular, veiem cada cop més clar que no és el govern que mereix la nostra ciutat i els nostres conciutadans i conciutadanes. Quan no es té res a oferir, quan no s'ha fet res durant quatre anys, no queda més remei que anar a la política de to més baix i menyspreable. No es pot governar fent contínuament d'oposició de l'oposició, en algun moment s'han de fer coses per a la població, i això, a Sóller, no ha passat en els darrers quatre anys.

No és aquest el nostre estil, sinó que el que hem anat fent és copsar la realitat de Sóller a través de reunions a distints sectors i intercanviar punts de vista amb les persones implicades en cadascun dels temes, per tal de fer una fotografia acurada de les necessitats i mancances a les quals convé donar solucions.

Front a la deixadesa de l'actual equip de govern que, malgrat ser el més car de la història, no ha dut a terme cap projecte important i que s'ha permès paralitzar els ja existents (Defensora, centre de dia...), hem intentat arribar al màxim de població possible i fer nostre el batec de la gent del carrer.

Fruit d'aquestes entrevistes i reunions, vàrem detectar la preocupació pel trasllat de l'Escola de Música que, en contra del que diu el partit popular i el seu flamant candidat, no s'ha consensuat en cap moment amb les famílies, sinó que ha estat una decisió unilateral, precipitada i sense cap planificació.

Visites i consens

Diverses famílies ens varen manifestar el seu malestar en saber-se la notícia del trasllat de l'Escola al CEIP Es Puig, atesa la seva ubicació i, per això vàrem proposar que es prenguessin altres decisions que suposessin mantenir l'Escola al centre, tal com està ara. I el partit popular, com a "consens" ens proposa una visita a la casa dels horrors, sense encendre el llum, a palpentes i als llocs en pitjors condicions de l'edifici de l'Hospici, tot anunciant que tanmateix la decisió ja estava presa (no sabem on és el consens i l'intercanvi d'opinions, o escoltar less famílies que reclamen una solució millor).

Això sí, la visita ha servit per veure que l'actual equip de govern té abandonat el patrimoni de tots i totes i que no li importa usar-lo quan es tracta de grups o col·lectius culturals o socials, però llavors es posen les mans al cap quan algú els hi fa una proposta que neix de les famílies.

I, posats a fer visites, perquè no en fem als parcs infantils, als patis de les escoles, als carrers abandonats i a un llarg etcètera de feines que no s'han fet durant aquests anys?

Capricis

Escoltar, doncs, les demandes de la ciutadania i fer propostes per tal de millorar la vida de la gent no creiem que sigui un caprici, ben al contrari és el que s'ha de fer en el món de la política, o sigui, de la gestió de la cosa pública. Un caprici és que un govern compri

un regidor i que li pagui una dedicació ben sucosa, un caprici ben car, per cert. Amb els doblers que ha costat als sollerics i solleriques el regidor del PI, potser s'hagués pogut tenir cura de l'edifici de l'Hospici i no estaria en condicions tan abandonades.

Un caprici és no tenir ja el Defensora enllestit per manca d'interès i per no voler acabar el que altres varen començar, entretenint-nos amb projectes falsos com el Fantasio. Un caprici és no tenir ja un centre de dia, per manca de voluntat de seguir el projecte ja concedit i iniciat la legislatura passada. Un caprici és no tenir els projectes dels centres educatius ja fets i començats, només per desídia.

De tots és sabut que per a l'actual equip de govern de dretes, la gent està al darrere de tot, primer hi són els interessos personals, els projectes megalòmans i orientats a la gentrificació de la nostra vida, però aquest no és el nostre projecte, ni és la nostra manera de fer.

Més per Sóller